

1989-மே 5]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

1957 அம் அண்டில் இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியின் நிலை எப்படி இருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். 1962 அம் அண்டில் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற நேரத்திலே என்னென்ன செய்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதேபோல் சொல்கிறேன். எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்திலே மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற நேரத்தில் எந்த அளவுக்கு வேகத்தோடு, உற்சாகத்தோடு இங்கே பேசியவர்கள், ஆட்சிக் கட்சியை தாக்கிப் பேசியவர்கள், அமைச்சர்களைத் தாக்கிப் பேசியவர்கள் இங்கே யார் யார் எந்த இடத்திலிருந்து பேசினார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்த்து இருக்கிறேன். அனால் இன்றைக்கும் நான் பார்க்கிறேன். தராகப் பத்திரிகையில் நாங்கள் கட்சிமாறும் நிலைக்கு வந்துவிட்டோம் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. அந்த நிலை வரமானால் நிச்சயமாக ஜனநாயகம் செத்துவிடும். ஜனநாயகத்தைச் சாகடிப்பதற்கு கலைஞர் அவர்கள் காரணமாக இருந்தார் என்ற நிலையை மட்டும் நீங்கள் எடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இந்த மணியை அடிக்கின்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன். ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதற்காக நீங்கள் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று வகையிலே உங்களை அன்போடு கேட்டு, அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காகிதம் பு மணக்காது என்று அண்ணா அவர்கள் காகிதத்திலே எழுதினார் ஆண்டு 1954. ஜனநாயக சோஷலிசத்தை காங்கிரஸ் கட்சி, காமராஜருடைய தலைமையில் ஏற்றுக் கொண்டது புவனேஸ்வரத்தில், 1964 ஆம் ஆண்டு.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் சேர்ந்திருந்து தான் அந்த வார்த்தையைச் சொன்னோம். ஆகவே அவரே பதில் சொல்லவேண்டாம். வேறு யாராவது நல்ல காங்கிரஸ்காரர் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காங்கிரஸ் சமதர்மம் இனிக்கிறதோ இல்லையோ, நீங்கள் சொன்ன பதில் மிகவும் இனிக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு அதன் கொடர்பான பொது விவாதத்திற்கு பிறகு, தொடர்ந்து பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எதிர்க் கட்சிகளின் தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்து, இன்று நிதி ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வடிவை மாமன்றத்திலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

வைத்து, மன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெறுகின்ற வகையிலே நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். இன்று வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகின்ற நிதி ரூ. 4,414.85 கோடியாகும். மேலும் 986.67 கோடி சாட்டிய செலவு (C ar ed) ஆகும். இந்த சாட்டிய செலவு என்பது வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிற ஒன்று அல்ல. எனினும் இந்த இரண்டையும் சேர்த்து 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கு 5,401.52 கோடிக்கான நிதி ஒதுக்கம்குறித்து இந்த மாமன்றத்தில் இன்று விவாதம் நடைபெறுகின்றது. நம்முடைய நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது 40 கோடி ரூபாய், 49 கோடி ரூபாய் என்று இந்த மாமன்றத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் இன்று 5 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று பெருமைபடக் குறிப்பிட்டு, சரியாகவோ அல்லது வாய் தவறியோ ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இப்படி நாட்டிலே நிதி ஆதாரங்கள் வளர்ந்தும் கூட நாடு முன்னேறி இருக்கிறதா என்று கேட்டார். நல்ல வேளையாக மாநிலம் முன்னேறி இருக்கிறதா என்று கேட்கவில்லை, நாடு முன்னேறி இருக்கிறதா என்று அவர் கேட்டதை நான் மிகக் கூர்மையாகக் கவனித்து நெஞ்சிலே பதியவைத்துக் கொண்டேன். (சிரிப்பு). இல்லை முன்னேறவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

எனக்கு மிக நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. 1957 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் நாங்களெல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே இடம் பெற்ற போது, நிதி அமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படிக்கும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாயை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே சேர்த்திருந்தால் செஞ்சுரி அடித்திருப்பேன் என்று சொன்னார். 100 கோடியாக ஆகியிருக்கும் என்று சொன்னார். அப்படி 100 கோடியாக ஆகவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிற அளவுக்கு இருந்த நிதிநிலை, நிதி ஒதுக்கீடு இன்றைக்கு ஐயாயிரம் கோடியாக வளர்ந்திருக்கிற நேரத்தில் நமக்கு மகிழ்ச்சியும் ஏற்படலாம். அதே நேரத்தில் பணத்தின் மதிப்பு எந்த அளவுக்குக் குறைந்துவிட்டது என்ற கணக்கையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

எனவே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எல்லாக் கருத்துக்களையும் சொல்லலாம் என்ற மரபின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாக் கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகிலும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் கொஞ்சம் கூட இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிற்குள்ளே அடி எடுத்து வைக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து விட்டு, சில பொதுவான கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்ற மரபின் அடிப்படையிலே இங்கே கூறியிருக்கின்றார். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் பிறகு பதில் சொல்ல அகும்புகிறேன்.

1989 மே 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முதலிலே இங்கே வாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த நண்பர் உகம்சந்த் அவர்கள் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு உள்ள தொகையை வாரியத்தின் மூலமாகச் செலவிடுவதற்கு பதிலாக அதனை அரசுக் கணக்கிலே, வைப்புக் கணக்கிலே வைத்து விடுவது தவறு அல்லவா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்.ஐ.சி. மூலம் கிடைத்த 18 கோடி ரூபாய் ஏன் இப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று அவர் எழுப்பிய வினாவிற்கு நான் தருகின்ற விளக்கம் இதுதான். அரசு வாரியங்கள், அவைகள் செய்கிற செலவு போக மீதம் உள்ள வரவுகளைக் கணக்கிட்டு அரசு வைப்புக்கணக்கில் 'பப்ளிக் டெபாசிட் அக்கவுண்ட்' — அதிலே செலுத்த வேண்டுமென்ற ஆணை இன்று அல்ல நீண்ட நாட்களாகவே அமலில் இருந்து வருகிறது. பல்வேறு வாரியங்கள் இந்த தொகைகளை அரசு வைப்புக் கணக்கிலே வைத்து தேவைப்படும்போது பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். டுவாட் நிறுவனமும் அவ்வாறு செய்கிறது என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டுவாட் நிறுவனம் 1989 மார்ச்சுமாதம்தான் எல்.ஐ.சியிலே இருந்து 18 கோடியைக் கடனாகப் பெற்றது. அந்தத் தொகை ஏற்கெனவே உள்ள விதிமுறைப்படி முதலிலே அரசிடம் வைக்கப்பட்ட பின்னர் அவர்களுடைய தேவையின் அடிப்படையில் மார்ச் ஏப்ரல் இந்த மாதங்களிலே முழுவதும் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது என்பதையும் நான் அவருக்கு விவரம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவருக்குத் தவறான விவரம் தரப்பட்டிருக்குமானால் அதைத் திருத்திக் கொள்வார் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் ரமணி அவர்கள் சவுத் இந்தியா விஸ்கோஸ் கம்பெனிகளைப் பற்றி இங்கே சொல்லி அதிலே பட்டை உரிக்கப்பட்ட மரத்தினுடைய விலைகளையும் குறிப்பிட்டு—அது ஏற்கெனவே 275 ரூபாயாக இருக்கிறது—அந்தக் குறைந்த விலைக்கு தருவது நியாயமா என்று—எல்லாம் கேட்டார்கள். அவர் அந்தப் பிரச்சினையை இங்கே எழுப்புவதற்கு முன்னாலேயே இந்த அரசு இது குறித்துச் சிந்தித்து ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் 275 ரூபாய் டன் ஒன்றுக்கு என்று இருந்த அந்த விலையை 500 ரூபாய் என்ற அளவிலே நிர்ணயித்து 29-3-1989-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றம் சுமார் 82 சதவீதம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

நம்முடைய நண்பர் லத்தீப் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெறுகின்ற அல்லது நடைபெற்ற, கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற சில முறைகேடுகளைப்பற்றியெண்ணும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

இங்கே எடுத்துச் சொன்னார். அந்த முறைகேடுகளை வரிசைப் படுத்த வேண்டுமேயானால் வேஸ்ட் பேப்பர் விற்றதிலே ஏற்பட்ட ஊழலிலிருந்து, சேலம் செளடேஸ்வரி கல்லூரியிலே கையூட்டுப் பெற்றதாக உள்ள புகாரிலிருந்து, பரிட்சையிலே கொடுக்கப்படும் டம்மி நம்பர் கொடுத்து தன்னுடைய மக்கள் மூலம் — மகன்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தி அதற்குப் பல்கலைக் கழக ஊழியரைப் பழிவாங்கியது உட்பட பல்வேறு விவகாரங்கள் அதிலே இருக்கின்றன. எனவேதான் சம்பந்தப்பட்டவர் அங்கிருந்து உடனடியாக மாற்றப்பட்டு இப்போது ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ரிஜிஸ்ட்ராராக நியமிக்கப்பட்டு மேற் சொன்ன புகார்கள் எல்லாம் மிகத் தீவிரமாக விசாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள முடியும்—ஆனால் ஏதோ மற்றவர்களை விட இது பெருமை வாய்ந்தது என்று நான் கூறிக்கொள்வதற்காக அல்ல—கழக ஆட்சி முன்பு நடைபெற்ற போதும் சரி, இப்போதும் மன்ற நிகழ்ச்சிகள் நீண்ட நாள் நடைபெறுகின்ற ஒரு மரபினை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். இப்போது கூட சபாநாயகருடைய அன்றாடச் சென்று அங்கு மாட்டப்பட்டு இருக்கின்ற அந்த பலகையைப் பார்த்தால், 52-57 ஆகிய இந்த 5 ஆண்டுகளில் 59 கூட்டத் தொடர்கள் நடைபெற்று 319 நாட்கள் அன்றாடத் தினம் விவாதங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. 57-லிருந்து 62 இந்த 5 ஆண்டுகளில் 10 கூட்டத் தொடர்கள் 30 நாட்கள். 62-67-ல் 9 கூட்டத் தொடர் 252 நாட்கள். 67-71-ல் 9 கூட்டத் தொடர் 199 நாட்கள். 71-லிருந்து 76 வரை 14 கூட்டத் தொடர் 326 நாட்கள். அந்தப் பலகையிலே உள்ளதிலேயே இதுதான் அதிகமான கணக்கு. 77-80-ல் 6 கூட்டத் தொடர் 176 நாட்கள். 80-84-ல் 9 கூட்டத் தொடர் 304 நாட்கள். 85 முதல் 88, வரை 6 கூட்டத் தொடர் 175 நாட்கள். எனவே விரிவாக விவாதிக்க வேண்டும், விளக்கமாகப் பேச வேண்டும், நாட்கள் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை, கூட்டத் தொடர் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை என்ற எண்ணத்தோடு அன்றும் சரி, இன்றும் சரி கழக அரசு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய மேலான கருத்துக்களைக் கேட்கவும், அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே திருத்தங்களைச் செய்து கொள்ளவும், நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்திக்கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறது, முன்பும் இருந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இந்த கணக்கினை உங்கள் முன்னால் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். கழக ஆட்சி இப்பொழுது தொடங்கிய பிறகு என்னென்ன செயல்பாடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நான் இங்கே விரிவாக மீண்டும் ஒரு முறை கூற விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் நிதி நிலை அறிக்கையிலும், தொடர்ந்து பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளிலும் இதைப் பற்றி நாம் விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றோம். குறிப்பாக இன்றைக்கு நடைபெற்ற விவாதத்திலே கூட மிக அதிகமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சினை வறட்சி நிவாரணப்

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிரச்சினையாகும். இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அவை முன்னால் வைத்த நேரத்தில் மாநிலத்திலே நிலவ் வருகின்ற வறட்சியைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டு துயர் துடைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக உடனடியாக மத்திய அரசிலிருந்து 25 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி கோரியிருப்பதாக அறிவித்தேன். உடனடியாக முதல் கட்டமாக என்று அது அறிவிக்கப்பட்டது. 25 கோடி ரூபாய் போதுமா என்று கேட்டபோது கூட முதல் கட்டமாகக் கேட்டிருக்கிறோம், உடனடியாகக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று நான் விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். பிறகு 16-4-1989 அன்று நடைபெற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மகாநாட்டில் வறட்சி நிலைமை களைப் பற்றியும் எப்படியெல்லாம் நிவாரணங்களை அளிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் மிக விரிவாக நாங்கள் ஆராய்ந்தோம். 170 வருவாய் வட்டங்களில்-ரெவின்யூ-டாலுக்ஸ் 135 வருவாய் வட்டங்கள், மாநிலத்திலே உள்ள 17,275 கிராமங்களில் 9,438 கிராமங்கள்—170 வருவாய் வட்டங்களில், 135 வருவாய் வட்டங்களிலும் மாநிலத்திலே உள்ள 17,275 கிராமங்களில் 9,438 கிராமங்களிலும் இந்தப் பாதிப்பு, வறட்சியின் பாதிப்பு இருப்பதாக அன்றைக்கு எங்களுக்குத் தகவல்கள் தரப்பட்டன. அதன் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே 12 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே அனுமதிக்கப்பட்ட குடிநீர் ஆழ்துறைக் கிணறுகள் தவிர, 11 கோடியே 32 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே வேறு குடிநீர் நிவாரணத் திட்டங்களும் உடனடியாகத் துவக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டது. அது போக, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக அன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மாநாட்டிலேயே 15 கோடி ரூபாய் செலவிலே புதிய பணிகள் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு அந்தப் பணமும், அந்த மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர்—இங்கே கேட்டார்கள், உகம்சந்த் கேட்டார்—இந்த வறட்சி பற்றி புள்ளி விவரங்கள் எடுத்தீர்களா? விவரங்கள் தயாரித்தீர்களா? மத்திய அரசிற்கு அனுப்பினீர்களா? மத்திய அரசிடத்திலே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று எல்லாம் கேட்டார். இப்படிக் கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும். அப்படிக் கேட்டால்தான்,

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

என்ற வள்ளுவருடைய வாய்மொழிக்கொப்ப என்னதான் நல்ல அரசாக இருந்தாலும் கூட, இடித்துச் சொல்கின்றவர்கள் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்தக் கேள்விகளுக்கு எல்லாம் நான் தருகின்ற பதில் இதுதான். வறட்சி நிவாரண ஆணையர்

மற்றும் துறைத் தலைவர்கள் ஆகியோர் கலந்து ஒரு பூர்வாங்கமான வறட்சி நிவாரணத் திட்டம் இப்போது தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்தத் திட்டத்தின்படி மாவட்டங்களிலேயுள்ள குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக, 148 கோடியே 29 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், சென்னை, மதுரை மற்றும் கோவை மாநகராட்சிகளின் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக 14 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களுக்காக 36 கோடியே 99 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், விவசாயிகளுக்கு மானியம் வழங்க, இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்கு சிறப்பு மானியம் வழங்க, 14 கோடியே 15 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், குழந்தைகளுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் ஏற்கெனவே உள்ள சத்துணவுத் திட்டம் அன்னியில், சிறப்பு சத்துணவு வழங்க 4 கோடியே 75 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், பொதுச் சுகாதாரப் பணிகளுக்கு 2 கோடியே 50 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது என்றும், கால்நடைகளுக்கு நிவாரணம் வழங்க 92 இலட்சம் ரூபாய் உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது என்றும், ஆக மொத்தம் 222 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசின் நிதியுதவியும், மாநில அரசின் பங்களிப்பும் சேர்ந்து அந்த நிவாரணப் பணிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நேற்றைய தினம் கூடிய அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே நீண்ட நேரம் விவாதித்து அந்தத் திட்ட அறிக்கையை, 222 கோடி ரூபாய்க்கான திட்ட அறிக்கையை மத்திய அரசாங்கத்திடத்திலே நேராகக் கொண்டு போய்த் தருவதற்காக நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் இன்று காலையிலே டெல்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார் என்ற செய்தியை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

கூடுமானால், ஏற்கெனவே நேற்றைக்குச் சென்று இருக்கிற நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், தொடர் புடைய அமைச்சர்களைச் சந்தித்து இந்தத் திட்டம் பற்றி அவர்களிடத்திலே கலந்து பேசி விட்டு வரக்கூடும் என்றும் நான் நம்புகின்றேன். அது மாத்திரமல்ல. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்திலே சொல்லப்பட்ட ஒரு பெரிய குறைபாடு—அந்த “ரிக்ஸ்” வாடகைகள் மிக அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, கடந்த காலத்திலே அதிகமான வாடகை தந்ததன் மூலமாக, ஏராளமான செலவு, இந்தக் கிணறுகளை, ஆழ்துளைக் கிணறுகளைத் தோண்டுவதிலே ஏற்படுகிறது என்று எடுத்துரைத்ததன் காரணமாக அன்றைக்கே நாங்கள் ஒரு முடிவு எடுத்து, தலைமைச் செயலாளர், அந்த “ரிக்ஸ்” ஒனர்ஸ்—அவர்களை எல்லாம் அழைத்து, இந்த வாடகையை ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறியதற்கு ஒப்ப, அவர், அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசினார்.

1989 மே 8]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முதலிலே கோரப்பட்ட ஒப்பந்தப் புள்ளிகள், குறைந்தபட்ச ஒப்பந்தப் புள்ளிகளாக, ஆறரை அங்குல விட்டமுள்ள 146 மில்லி மீட்டர் அகலத்திற்குக் குறையாத ஆழ்துளை போட மீட்டர் ஒன்றிற்கு 160 ரூபாய் என்றும், நாலரை அங்குல விட்டமுள்ள ஆழ்துளை போட மீட்டர் ஒன்றிற்கு 120 ரூபாய் என்றும், குறைந்தபட்ச ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் தரப்பட்டன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் இந்தத் தொகை மிக அதிகம் என்று கருதி, அவசர நிலையைக் கருதி அவர்கள் அதிகமாகக் கேட்டிருக்கக் கூடும் என்று சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில் தலைமைச் செயலாளர் பேசியதன் விளைவாக, ஆறரை அங்குல விட்டமுள்ள ஆழ்துளை போட மீட்டர் ஒன்றிற்கு 160 ரூபாயில் இருந்து 140 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே, நாலரை அங்குல விட்டமுள்ள ஆழ்துளை போட ஒரு மீட்டருக்கு 120 ரூபாயிலிருந்து

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதி யோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 120 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் என்று குறைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் அங்குல கிட்டத்தட்ட 12.5 சதவீதம் முதல் 16.5 சதவீதம் வரை லாபம் கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்துக்களை வலுப்படுத்துவது என்ற பெயரால் மாநில உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்தை மிக வேகமாக அவர்கள் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். அது குறித்து இன்றைக்கு டெல்லியில் நடைபெறுகின்ற மாநாட்டில் மாநில முதலமைச்சர்கள், மாநில முதலமைச்சர்கள் சார்பில் சென்று இருக்கின்ற பிரதிநிதிகள் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற இருக்கின்றார்கள். நாம் ஏற்கனவே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் எந்த அளவுக்கு தேவை? எப்படி எப்படி அவைகளை வகுத்துக் கொடுக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் சர்க்காரியா கமிஷன் மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, பரிந்துரை செய்ய அமைக்கப்பட்டு, அதனுடைய பரிந்துரைகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கிடையே மாநிலங்கள் அதிகாரம் கேட்கின்ற இந்த கால கட்டத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றாக எடுக்கப்படுகின்ற ஒரு நிலைமையும் இருக்கின்றது. எனவே ஒவ்வொரு மாநிலமும் அது காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிற மாநிலமோ; அல்லாத மாநிலமோ எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் மாநில உரிமைகளுக்காக அவர்கள் குரல்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

கொடுத்தே தீர வேண்டும். கடந்த 2 மாதங்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டிலே கூட, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாநில முதலமைச்சர்களே கூட அன்றைக்கு அந்தக் கூட்டத்தில் தங்கள் மாநில உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்த காட்சியை என்னால் காண முடிந்தது. இந்த வரிகளைப் பற்றி விவாதம் எழுந்த போது எப்படி காங்கிரஸ் அல்லாத முதலமைச்சர்கள் குரல் கொடுத்தார்களோ அதைப் போல் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர்களும் அங்கே குரல் கொடுத்து இருக்கின்றார்கள்.

பண்டித ஜவகர்லால் நேருவினுடைய பெயரால் ஜவகர் திட்டம் என்று ஒன்றை ஆரம்பிக்கும்போது, அதிலே முக்கிய குறிக்கோளாக ஊராட்சிகளை, உள்ளாட்சிகளை எல்லாம் கலைத்துவிடக் கூடாது என்று நம்முடைய பிரதமர், அன்பிற்குரிய ராஜீவ் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் உள்ளாட்சிகளைக் கலைத்துவிடுவதை விட, மாநில ஆட்சிகளையே கலைத்துவிடுகின்ற காரியங்கள் இன்றைக்கு வெகு வேகமாக நடைபெறுகிறதே என்று நம்மால் எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை. நான் இதை விரிவான அரசியல் விவாதத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், இதனால் இந்த மாநிலத்திற்கு பொருளாதார துறையில் ஏற்பட்டு இருக்கிற இழப்பு என்ன என்பதை, இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை ஆகும். கடந்த ஆண்டு வெரை இதை வந்த என். ஆர். ஈ. பி. அதாவது தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், மற்றும் ஒன்று, ஆர். எல். இ. ஜி. பி. ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்திரவாதத் திட்டம். இந்த 2 திட்டங்கள். இதற்குப் பதிலாக இப்போது மத்திய அரசு ஜவகர் திட்டம் அல்லது ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்ற பெயரால் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்து, இந்த ஆண்டு முதல் செயல்படும் என்று கூறுகிறார்கள். தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் செலவிலே சம பங்கு. ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்திரவாதத் திட்டமானது மத்திய அரசே முழுமையாக செலவினை ஏற்று மாநில அரசு செயல்படுத்தி வரும் திட்டம் ஆகும். நடப்பு ஆண்டில் அறிவித்து இருக்கின்ற ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு எங்கிருந்து பணம் திரட்டப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் மிக கவனமாகத் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இப்போது ஒரு சர்-சார்ஜ் போட்டு இருக்கிறார்கள், வருமான வரியிலே சர்-சார்ஜ், இன்கம் டாக்ஸ் சர்-சார்ஜ், இன்கம் டாக்ஸ் அதை அதிகப்படுத்தினால் இன்கம் டாக்ஸ்-ஐ, வருமான வரியை அதிகப்படுத்த அதிகப்படுத்த அதிலே வருகின்ற பங்குத் தொகை நேரடியாக மாநிலங்களுக்கு கிடைக்கும். அப்படி வருமான வரியை அதிகப்படுத்தாமல் வருமான வரிக்கு கூடுதல் வரி சர்-சார்ஜ் என்று போட்டுவிட்டால், அந்த சர்-சார்ஜ் மூலமாக வருகின்ற தொகையிலே எள்ளளவு பங்கும் மாநிலங்களுக்கு கிடைக்காது. வருமான வரியை உயர்த்தினால்தான் மாநிலங்களுக்கு

1989 மே 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பங்கு கிடைக்கும். 10 சதவீதம் என்பதை 15 சதவீதம் என்று உயர்த்தினால், 15 சதவீதத்திலே மாநிலங்களுக்குப் பங்கு கிடைக்கும். அப்படி உயர்த்தாமல் 10 சதவீதத்திற்கு சர்-சார்ஜ் என்று போட்டால், அந்த சர்-சார்ஜ், அந்த கூடுதல் வரி மத்திய அரசுக்கு மாத்திரம்தான் கிடைக்கும். மாநில அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. அந்தக் தந்திரத்தை வெகுவாக கையாண்டு வருமான வரிக்கு ஒரு சர்-சார்ஜ் போட்டு அதன் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு 500 கோடி ரூபாய் இப்போது அதிகமாக கிடைக்கிறது. அந்த 500 கோடி ரூபாயைத்தான் ஜவகர் திட்டத்திலே இணைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஜவகர் திட்டத்திலே சேருகிற அந்த 500 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு கிடைக்கவேண்டிய பங்கு கிடைக்கிறதா? இல்லை. மன்னிக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டு கிடைத்த அளவு பங்காவது கிடைக்கிறதா? அதுவுமில்லை. அதற்கு நான் தருகின்ற விவரம், நடப்பாண்டில் தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய அரசின் பங்காக கிடைக்க இருப்பது, மத்திய அரசின் பங்காக மாத்திரம், மாநில அரசின் பங்கை நான் சொல்லவில்லை, மத்திய அரசின் பங்காக மாத்திரம் கிடைக்க இருப்பது 106.62 கோடி ரூபாய். கடந்த ஆண்டு தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களின் பெயரால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 98.94 கோடி ரூபாய். கடந்த ஆண்டு மத்திய அரசின் திருத்திய மதிப்பீட்டில் இரண்டு திட்டங்களுக்காக நாடு முழுதும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,258.43 கோடி. இதில் தமிழ்நாட்டினுடைய பங்கு, கடந்த ஆண்டு 7.86 சதவீதமாகும். கடந்த ஆண்டு நாடு முழுதும் ஒதுக்கப்பட்ட 1,258 கோடியில் தமிழ்நாட்டினுடைய பங்கு 7.86 சதவீதமாக இருந்தது. ஆனால் நடப்பாண்டில் மத்திய அரசின் பங்காக ஒதுக்கப்படுவது 1,711 கோடியாகும். இதிலே தமிழ்நாட்டின் பங்கு 6.23 சதவீதம். இதை மறந்து விடக் கூடாது. கடந்த ஆண்டு 7.86 சதவீதமாகக் கிடைத்த நம்முடைய பங்கு இந்த ஆண்டு 6.23 சதவீதமாகக் கிடைக்கிறது. அதாவது 106 கோடி ரூபாய். தொகையைப் பார்த்தால் 98, 106 என்று; 8 கோடி அதிகமாகத் தெரியலாம். ஆனால் 7.86 -லே யிருந்து 6.23 தான் கிடைக்கிறது, ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே விகிதாசாரம் பார்த்தால். கடந்த ஆண்டைப் போல 7.86 சதவீதம் அளவிற்கு அதே போல ஒதுக்கியிருந்தால் 134.5 கோடியாக இந்த ஆண்டு நமக்கு மத்திய அரசின் பங்கு கிடைத்து இருக்க வேண்டும். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. எனவே, 27.94 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கூடுதலாகக் கிடைத்து இருக்கவேண்டிய பங்கு, கிடைக்கவில்லை. அந்த 27.94 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்குமேயானால், இந்த வறட்சியான நேரத்தில் இந்த மாநிலத்திற்கு எவ்வளவோ பயனுடையதாக அது இருந்திருக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப்படவேண்டுமென்பதிலே எந்த விதமான மாற்றுக் கருத்தோ, மறுப்புக் கருத்தோ நமக்கு என்றைக்கும் இருந்ததில்லை. ஆனால், இந்தத் தொகையை நேரடியாக டெல்லியிலேயிருந்து இங்கேயிருக்கிற சின்னஞ்சிறு கிராமங்களுக்கு அவர்கள்தான் அனுப்புவார்கள். இது முறைதானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்பே, இந்தத் திட்டங்கள் என்கின்ற பெயரால் மத்திய அரசு இத்தகைய நிதிகளை ஒதுக்காமல், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்று, நகராட்சிகளுக்கு என்று அல்லது வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களுக்கென்று மாநில அரசை நம்பி அதனுடைய கையிலேதான் பணத்தைத் தரவேண்டும். மாநில அரசுதான் இந்தக் காரியங்களுக்கு அதை ஒதுக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக, இரண்டு திட்டங்கள் இதுவரையிலே இருந்தன.— இப்போது திட்டங்களை ஒன்றாக இணைத்து ஜவகர் திட்டம் என்கின்ற பெயரால், பண்டித ஜவகர் அவர்கள் எந்த ஜனநாயகத்திற்காக அன்றைக்கு குரல் கொடுத்தார்களோ, அந்த ஜனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமாக, நாங்களே நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்கிறோம் என்றால், நான் கேட்க விரும்புகிறேன், டெல்லியிலேயிருந்து இங்கே நம்முடைய சின்ன ஊரிலே, குக்கிராமத்திலே இருக்கின்ற குப்பன், சுப்பன் இவர்களுடைய கண்ணிதைத் துடைக்க டெல்லியிலேயிருந்து கார்சீப்பை நீட்டுவது இயன்ற காரியமா என்பதை எண்ணி பார்க்கவேண்டும்.

இந்தியாவிலே எத்தனை ஊராட்சிகள், குக்கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்த மாநில அரசுகள் அதிகாரங்களைப் பரவலாக ஆக்கி, அதன் மூலமாக இந்தக் காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது ஏற்படுகின்ற பலன், இதன் மூலமாக ஏற்படாது என்பது நம்முடைய கருத்து. அதுமாத்திரமல்ல, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 2,100 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்படுகிறது, மாநில அரசுகள் தருகின்ற பங்களையும் சேர்த்து. ஆனால் ஒதுக்கப் படுவது, மத்திய அரசின் சார்பாக 1,500 கோடி தான். அது சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 27 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை நமக்குக் குறைகின்ற அளவிற்குத் தான்.

மத்திய நிதி, மத்திய நிதி என்றால் என்ன? நாம் எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறோம், ஏதோ டெல்லியிலே வசூலித்து, சென்னைக்கு, கல்கத்தாவிற்கு, பம்பாய்க்கு, ஐதராபாத்துக்கு, பெங்களூருக்கு இங்கேயெல்லாம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று; அல்ல. நாமெல்லாம் தருகின்ற வரிப் பணத்தை அங்கே சேகரித்து பிறகு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவ்வளவு தான். மத்திய நிதி, மத்திய நிதி என்றால் நம் நம்முடைய நிதிதான். அவர்கள் வாங்கி நமக்குத் திருப்பி அனுப்புகிறார்கள்.

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதை விட்டுவிட்டு மத்திய நிதி, மத்திய நிதி என்னு
அவர்கள் ஏதோ தந்துவிடுவது அல்ல. நான் இதைக் கூறுகின்ற
காரணத்தால் மத்திய நிர்வாகமே கூடாது என்று சொல்லு
கின்றவன் அல்ல. ஆனால் மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரத்தைப்
பெற்று, அதைப் போலவே அப்படிப் பெறுகின்ற காரணத்தால்
மத்திய அரசு வலுப் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்கின்ற
மாநில சுயாட்சிக் கொள்கைக்கு நேர் மாறான காரியங்கள்
நடப்பது கூடாது அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்கின்ற
கருத்தைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளவு
இடையூறுகளுக்கு ஊடேயும் கூட தொழில் துறை மானியத்
திலே நான் பேசும்போது 236.8 கோடி ரூபாய்க்கான பத்து
புதிய தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி விளக்கம் அளித்திருக்
கிறேன். ஒரு வாரப் பத்திரிகையிலே கூட திட்டங்கள் என்று
ஏதோ இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு, ரிக்சாக்காரர்
களுக்கு, ஆட்டோ ரிக்சா ஓட்டுகின்றவர்களுக்கு மாத்திரம்
எம்.ஜி.ஆரைப் போலவே தனித்தனியாகச் செய்துவிட்டு பெரிய
தொழிற்சாலைகளை நிறுவாமலே விட்டுவிடப் போகிறதா
என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறது. ஒருவேளை நான்
தொழில் மானியத்திலே பேசுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்ட
தலையங்கமாக அது இருக்கலாம்.

நான் தொழில் துறை மானியத்திலே பேசும்போது
இத்தனைப் பெரும் தொழிற்சாலைகளுக்கான திட்டங்கள்
இந்த அரசால் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை, சற்றொப்ப
236 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறேன்.
அது அன்னியில் இந்த ஆண்டு டிட்கோ மூலமாக கூட்டுத்
துறையிலே மேலும் 224 கோடி ரூபாய்க்கான முதலீட்டில்
5 புதிய தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன
என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.
இதை அன்றைக்குத் தெரிவிக்காததற்குக் காரணம் இது
முற்றாக முடிவடையாத சூழ்நிலை இருந்த காரணத்தால்
அன்றைக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. இன்றைக்கு நான் மகிழ்ச்சி
யோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிற 236 கோடி ரூபாய்க்கான
10 புதிய தொழிற்சாலைகள், அவைகளை ஒட்டி மேலும்
5 புதிய தொழிற்சாலைகள் டிட்கோ மூலமாக கூட்டுத்
துறையில் 224 கோடி ரூபாயிலே தொடங்கப்பட இருக்கின்றன
என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிலே, பாதுகாப்புத் துறைக்கு தேவையான டங்ஸ்டன் மெட்டல் பெளடர் இன்றைக்கு வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்கு மதி செய்யப்படுகிறது. அது இந்தியாவிலே வேறு எங்கும் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. நீண்ட நாளாகவே பாதுகாப்புத் துறையில் இப்படி ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கும் முயற்சி இருந்து வந்தது. இந்த முயற்சியிலே ஈடுபடும்படி சில மாநில அரசுகளுக்கு மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியது. அதன் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு டிட்கோ நிறுவனமும் தென் கொரியாவிலுள்ள கொரியன் மெட்டல் டங்ஸ்டன் கம்பெனியும் செய்து கொண்ட தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இப்போது தமிழ்நாட்டில் 45 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் டங்ஸ்டன் மெட்டல் பெளடர் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை இந்த ஆண்டு தொடங்கப்படும். அது அநேகமாக சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் அல்லது திருச்சி மாவட்டத்தில் தொடங்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மேலும், சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூருக்கு அருகில் குதிரைமொழித்தேரியில் இலுமனைட் என்ற மணலிலிருந்து டைட்டானியம் டையாக்சைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. ஆண்டாண்டு காலமாகக் குவிந்து கிடக்கும் இயற்கைச் செல்வம் இலுமனைட் என்ற மணலிலிருந்து தொழிற் நுண்ணறிவால் டைட்டானியம் டையாக்சைடு என்ற பொருளைப் பிரித்தெடுத்து அதை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு வண்ணங்களைத் தயாரிக்கலாம். இப்போது டைட்டானியம் டையாக்சைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இந்தியாவிலேயே இல்லை. இதற்கான தொழில் நுண்ணறிவை பின்லாந்து நாட்டிலே உள்ள கெனிரா என்ற நிறுவனத்திடமிருந்தும் இங்கிலாந்திலே உள்ள டையாக்சைடு நிறுவனத்திடமிருந்தும் டிட்கோ பெறுகிறது. இந்த இரண்டு தொழில் நுண்ணறிவில் எது நம்முடைய தேவைக்குச் சிறந்ததாக கருதப்படுகிறதோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த நிறுவனத்துடன் இணைந்து கூட்டுத் துறையிலே தொழிற்சாலை நிறுவப்படும். இதற்கு 140 கோடி ரூபாய் மூலதனம், இந்த ஆண்டிலே பணிகள் தொடங்கும் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தொடர்ந்து இலுமனைட் தொழிற்சாலை தமிழ்நாட்டின் தென் பகுதியிலுள்ள கடற்கரை ஓரங்களில் அபூர்வமாகக் கிடைக்கக் கூடிய மணலிலிருந்து இலுமனைட் என்ற பொருளைப் பிரித்து எடுப்பதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவப்பட வேண்டும் என்பது நீண்ட நாள் திட்டம். இந்த விருப்பத்தை நிறைவு செய்கின்ற வகையில் மத்திய அரசின் 'இந்தியன் ரேர் எர்த்' என்ற நிறுவனமும் டிட்கோவும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் 20 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையை இந்த ஆண்டு திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் நிறுவ

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சி யோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாக்னசைட் தொழிற்சாலை 9 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் உருவாகிறது. கெனக்டர் என்ற தொழிற்சாலை 10 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு தொழில் நுண்ணறிவு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் இந்த ஆண்டிலே தொடங்குவதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய 5 திட்டங்களுக்கு மொத்த மூலதனம் 224 கோடி ரூபாய். தொழில் துறை மானியத்தில் அறிவிக்கப் பட்ட திட்டங்களுக்கு முதலீடு 236 கோடி ரூபாய். ஆக மொத்தம் 460 கோடி ரூபாய்க்கான தொழில் திட்டங்களுக்கான அறிவிப்புகளை அன்றும், இன்றும் இந்த மன்றத்தில் நான் மிகுந்த மன நிறைவோடு வைத்திருக்கிறேன்.

அதன்மீது மத்திய அரசினுடைய பொதுத் துறை நிறுவனமான மின்னணுவியல் தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நிறுவனம் மூலமாக வீடியோ கேஸ்ட் ரிக்கார்டர்கள், வீடியோ கேஸ்ட் ப்ளேயர்கள் தயாரிக்கிற ஒரு பெரிய தொழில்—டோகியோ என்ற ஜப்பானிய கம்பெனியினுடைய தொழில் நுட்ப உதவியோடு 10 இலட்சம் வீடியோ கேஸ்ட் ரிக்கார்டர்கள் மற்றும் வீடியோ கேஸ்ட் ப்ளேயர்கள் தயாரிக்கும் திட்டம்— இந்தத் திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பீடு 55 கோடி ரூபாயாகும். தமிழகத்தில் சென்னைக்கருகே இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் தீவிரமாக முயன்று வருகிறது. இதற்காகத் தேவைப்படும் நிலம் 30 ஏக்கர். நேற்றையதினம் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைக்காக 30 ஏக்கர் நிலத்தை வழங்குவது என்றும், மறைமலைநகரிலோ, காக்கனூரிலோ, செம்பரம்பாக்கத்திலோ ஒரு இடத்தைத் தருவது என்றும் மின்னணுவியல் தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நிறுவனம் இதில் எதை விரும்புகிறதோ அதைத் தருவது என்றும் அக்கூட்டத்தில் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிற்சாலை தமிழகத்தில் நிறுவப்படுமேயானால் 1,500 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப் பயன்படும். அந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பல துணைத் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாகவும் அமையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலே மத்திய அரசினுடைய முதல் பெரிய மின்னணுவியல் தொழிலாக இது அமையும் என்பதையும் நான் பூரிப்போடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்கிடையே மெட்டல் பாக்கைத் திறந்திருக்கிற இனிய செய்தி இங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள், அவர்களுடைய தொகுதியிலே உள்ள

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

விருத்தாசலம் செராமிக்ஸ் பற்றி அன்றும் பேசினார். இன்றும் பேசி இருக்கிறார். விருத்தாசலத்தில் செராமிக்ஸின் இரண்டு யூனிட்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலை. இன்னொன்று மெருகூட்டிய மண்ணால் செய்யக்கூடிய குழாய்த் தொழிற்சாலை. இதிலே பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களுக்குப் பணிக் கொடை மற்றும் ஊதியங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் விலக்கப்பட்டு விட்டார்கள். செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலைக் கட்டிடம் 24 சிறு தொழில் கூடங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சிறு தொழில் தொடங்குவதற்கு அளிக்கப்படலாம் என்று ஒரு கருத்து உள்ளது. இந்தச் சிறு தொழிற் கூடங்கள் பீங்கான் உற்பத்தி செய்யும் கூடங்களாக அமையும். இந்த இடத்தில் முன்பு செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலையில் வேலைபார்த்த நபர்களின் எண்ணிக்கையை விட அதிகமான பேர் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மெருகூட்டிய மண்ணால் குழாய் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை மீண்டும் தொடங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இதற்கான ஆணை இரண்டொரு நாளில் பிறப்பிக்கப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய நண்பர் பூவராகன் அவர்களும் சொன்னார்கள்; மற்றவர்களும் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற 98, 99 நாட்களில் முதலில் பொறுப்பேற்கும்போது மிகுந்த கவலையோடு கோட்டைக்குள்ளே நுழைந்த நாங்கள், காலியான கருவூலமும், களஞ்சியமும் என்ற நிலையில் நுழைந்த நாங்கள் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக ஐ.எம்.எப்.எஸ். மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கூடுதல் வருவாய் 130 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று ஒரு நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஒரு மிருகக் காட்சிசாலை இடம், 40 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள ஒரு இடம் ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டதை, இந்த அரசின் சொத்தை மீட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். தண்டமுனிமோகன்ராவிடம் இருந்து மாமல்லபுரம், திருவிடந்தை, முட்டுக்காடு, வள்ளுவர் கோட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள 10 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சொத்தை மீண்டும் அரசுக்கு மீட்டு இருக்கிறோம்.

டாமின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, ஏற்பட்ட 10 கோடி ரூபாய் இழப்பை இனி ஏற்படாத அளவுக்கு-10 கோடி மட்டுமல்ல; மேலும் 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்தத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

இதற்கிடையில் இன்னொரு செய்தியைச் சொல்லியாக வேண்டும். மால்கோ என்ற நிறுவனம் பற்றி உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்த மால்கோ நிறுவனம் 1974 முதல் 1984 வரை

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(பிற்பகல் 1-20)

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை. அந்தக் கட்டணத்தையும் அபராதக் கட்டணத்தையும் சேர்த்து வசூலிக்க வேண்டும் என்று அன்றைக்கு இருந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. கட்டாய முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. ஆனால் அந்த நிறுவனம் மால்கோ நிறுவனம் அதை எதிர்த்து 1977-ல் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தது. அந்த வழக்கு 1984-ல் முடிவுற்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. என்ன தீர்ப்பு என்றால், 20 கோடி ரூபாய் அந்த நிறுவனம் மின்சார வாரியத்திற்கு அரசு சார்புடைய மின்சார வாரியத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, முறையாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, உரிய தொகை வரவேண்டுமென்பதற்காகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. உடனே அந்த மால்கோ நிறுவனம் நீதிமன்றத்திற்கு சென்றது. நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு என்னவென்றால் 20 கோடி ரூபாயை மால்கோ நிறுவனம் கட்டவேண்டியதில்லை, அதற்குப் பதிலாக அரசாங்க சார்புடைய இந்த எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட், மின்சார வாரியம் மால்கோ நிறுவனத்திற்கு 42 கோடி ரூபாய் தரவேண்டும். இப்படி ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. 1984-ல், கேட்டு சென்றது ரூ. 20 கோடி, வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு 20 கோடி ரூபாய் கூட கிடையாது அரசுக்கு. அரசுக்கும் கிடையாது. அதே போல மின்சார வாரியத்திற்கும் கிடையாது. அதற்கு மாறாக 42 கோடி ரூபாய் மால்கோவுக்கு, இந்த நிறுவனத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று, அதாவது நம் மின்சார வாரியம் தரவேண்டுமென்று ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து அரசாங்கம், மின் வாரியம் இந்த இரண்டு பேர்களும், இரண்டு பார்ட்டிகளாக உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்றார்கள். பழைய அரசு காலத்திலே நடந்ததைச் சொல்கிறேன். உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள் மேல் முறையீட்டுக்கு. உச்ச நீதிமன்றத்தில் சென்று அப்பீல் செய்துகொண்ட அதே கால கட்டத்தில் மால்கோ நிறுவனத்தார் ஒரு ஸ்டே ஆர்டரையும் உச்ச நீதி மன்றத்திலே பெற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி அங்கே வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே, 1988-ஆம் ஆண்டு, இதை தான் கவனிக்கவேண்டும், 5—12—1988 அன்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது, கடந்த கால ஆட்சியிலே. கடந்த கால ஆட்சி என்றால் 'அ.தி.மு.க.' ஆட்சி அல்ல. அதற்கும் அடுத்த ஆட்சியிலே, அது உங்களுக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்த குழு ஒரு முடிவெடுத்தது. என்ன முடிவு என்றால், நாமும் மால்கோவிடம் 20 கோடி ரூபாய் கேட்க வேண்டாம், அவர்களும் நம்மிடத்திலே 42 கோடி ரூபாய் கேட்க வேண்டாம், வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி ஒரு முடிவெடுக்கப்பட்டது. அந்த முடிவினை யொட்டி ஒரு அக்ரிமெண்ட், ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் போல. (சிரிப்பு) சிரிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

அந்த ஒப்பந்தம் என்றைக்கு கையெழுத்து ஆகிறது தெரியுமா? என்ன ஒப்பந்தம் தெரியுமா? அவர்களும் 42 கோடி கேட்கக் கூடாது, நாமும் 20 கோடி கேட்கக்கூடாது. நாம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கின்ற அப்பீலை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வோம் என்று மால்கோ நிறுவனத்திற்கு, இந்த இராமகிருஷ்ணன் சார்பாக, இராமகிருஷ்ணன் யார் என்று தெரியும், மத்திய அமைச்சர் பிரபு அவர்களுடைய தந்தையார், அவர் சார்பாக ஒரு கையெழுத்து. அதைப்போல எலக்டிரிசிடி போர்டு சார்பாக ஒரு கையெழுத்துப் போடப்பட்டது. இது நடைபெற்றது என்றைக்குத் தெரியுமா? தமிழ் நாடு வாக்காளப் பெருமக்கள் எல்லாம் 21-ம் தேதி வாக்குச் சாவடிக்கு செல்கிறார்கள். 20-ஆம் தேதி அந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகிறது. 21-ஆம் தேதி வரை காத்திருக்க யாராலும் இயலவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பாப்புலர் கவர்ன்மென்ட் வாட்டும், வாட்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த நிலைமாறி இதிலே மாத்திரம் பாப்புலர் கவர்ன்மென்ட் பற்றிக் கவலைப்படாமல், 21-ஆம் தேதி வாக்குப் பதிவு என்றால், 20-ஆம் தேதி எலக்ட்ரிசிடிபோர்டு, இப்படிப் பட்ட ஒரு சமரசத்தை செய்து கொண்டு, அந்த மால்கோ நிறுவனத்தோடு கையெழுத்துப் போட்டுவிடுகிறார்கள். போட்டுவிட்ட பிறகு இப்போது நிலைமை என்ன? எல்லா பழிகளும் நம் தலையிலே தானே. நாம் வந்து விட்டோம். அவர்கள், அவர்களே வரப்போவதாக நினைத்து ஒப்பந்தம் எல்லாம் செய்து கொண்டார்கள். நாம் வந்து தொலைந்தோமா (சிரிப்பு) வந்தவுடனேயே மால்கோ நிறுவனம், அரசாங்கம் போட்டிருக்கின்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி உச்ச நீதிமன்றத்திலே போய் வாபஸ் வாங்கக் கேட்டார்கள். இப்போது உச்ச நீதிமன்றம் எங்களைக் கேட்கிறது, நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? அரசாங்கத்தினுடைய நிலை என்ன? நீங்கள் வழக்காடப்போகிறீர்களா அல்லது எலக்ட்ரிசிடி போட்டிருக்கிகின்ற ஒப்பந்தத்தை நீங்கள் ஆகற்சுகிறீர்களா என்று? இதற்காகவே நேற்று அமைச்சரவை கூடி நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். என்னவானாலும் சரி, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) வழக்காடுவது என்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம்.

உறுப்பினர் புலவர்கள் அவர்கள் சொன்னது போல ஒரு சல்லி காசு கூட வீண் ஆகாமல், விரையம் ஆகாமல் பார்த்துக் கொள்ளின்ற நிலைமையிலேதான் இந்த அரசு யாருக்கும் பயப்படாமல், இதனாலே என்ன ஆகும் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுமோ என்றெல்லாம் கவலைப்படாமல் முடிவு செய்கிறோம். இது ஏழைகளுக்காக இருக்கிற அரசு. பிரபுக்களுக்காக இருக்கிற அரசல்ல. (பலசு மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே அதைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல், இந்த முடிவை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது.

இந்த அரசு பொறுப்பைக் கவனத்திற்கு முன்பு பழி வாங்கப்பட்ட பல தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், அலுவலர்களைப் பற்றியும், வசியங்களைப் பற்றியும் இந்த மாமன்றத்

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(பிற்பகல் 1-20)

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை. அந்தக் கட்டணத்தையும் அபராதக் கட்டணத்தையும் சேர்த்து வசூலிக்க வேண்டும் என்று அன்றைக்கு இருந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. கட்டாய முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. ஆனால் அந்த நிறுவனம் மால்கோ நிறுவனம் அதை எதிர்த்து 1977-ல் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தது. அந்த வழக்கு 1984-ல் முடிவுற்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. என்ன தீர்ப்பு என்றால், 20 கோடி ரூபாய் அந்த நிறுவனம் மின்சார வாரியத்திற்கு அரசு சார்புடைய மின்சார வாரியத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, முறையாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, உரிய தொகை வரவேண்டுமென்பதற்காகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. உடனே அந்த மால்கோ நிறுவனம் நீதிமன்றத்திற்கு சென்றது. நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு என்னவென்றால் 20 கோடி ரூபாயை மால்கோ நிறுவனம் கட்டவேண்டியதில்லை, அதற்குப் பதிலாக அரசாங்க சார்புடைய இந்த எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட், மின்சார வாரியம் மால்கோ நிறுவனத்திற்கு 42 கோடி ரூபாய் தரவேண்டும். இப்படி ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. 1984-ல், கேட்டு சென்றது ரூ. 20 கோடி, வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு 20 கோடி ரூபாய் கூட கிடையாது அரசுக்கு. அரசுக்கும் கிடையாது. அதே போல மின்சார வாரியத்திற்கும் கிடையாது. அதற்கு மாறாக 42 கோடி ரூபாய் மால்கோவுக்கு, இந்த நிறுவனத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று, அதாவது நம் மின்சார வாரியம் தரவேண்டுமென்று ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து அரசாங்கம், மின் வாரியம் இந்த இரண்டு பேர்களும், இரண்டு பார்ட்டிகளாக உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்றார்கள். பழைய அரசு காலத்திலே நடந்ததைச் சொல்கிறேன். உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள் மேல் முறையீட்டுக்கு. உச்ச நீதிமன்றத்தில் சென்று அப்பீல் செய்துகொண்ட அதே கால கட்டத்தில் மால்கோ நிறுவனத்தார் ஒரு ஸ்டே ஆர்டரையும் உச்ச நீதி மன்றத்திலே பெற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி அங்கே வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே, 1988-ஆம் ஆண்டு, இதை தான் கவனிக்கவேண்டும், 5-12-1988 அன்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது, கடந்த கால ஆட்சியிலே. கடந்த கால ஆட்சி என்றால் 'அ.தி.மு.க.' ஆட்சி அல்ல. அதற்கும் அடுத்த ஆட்சியிலே, அது உங்களுக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்த குழு ஒரு முடிவெடுத்தது. என்ன முடிவு என்றால், நாமும் மால்கோவிடம் 20 கோடி ரூபாய் கேட்க வேண்டாம், அவர்களும் நம்மிடத்திலே 42 கோடி ரூபாய் கேட்க வேண்டாம், வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி ஒரு முடிவெடுக்கப்பட்டது. அந்த முடிவினை யொட்டி ஒரு அக்ரிமெண்ட், ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் போல. (சிரிப்பு) சிரிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1989 மே 5

எண்ணி, ஒவ்வொரு அலுவலகமும் பொது மக்கள் என்னென்ன விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தெளிவாக எழுதி, நோட்டீஸ் போர்டிலே ஒட்ட வேண்டும். அந்த அறிவிப்பு விளக்கங்கள் மக்கள் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையிலே இருந்திட வேண்டும். மேலும் அந்த அறிவிப்புப் பலகையில் உள்ள விவரங்கள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்து விண்ணப்பிக்கும் மனுக்கள்மீது அரசு அலுவலர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் முடிவு எடுத்து ஆணை பிறப்பிப்பார்கள் என்றும் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக பட்டா மாறுதல் செய்ய ஒருவர் மனு தருகிறார் என்றால், விளம்பரப் பலகையிலே மனுதாரர் நிலம் வாங்கியதற்காக சார் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்த ஆவணம்; நிலம் விற்றவருக்கு நிலத்தை விற்க பாத்தியதை உண்டு என்பதற்கான ஆதார ஆவணம்; பட்டா அதுவரையில் யார் பெயரில் இருக்கிறதோ அவருக்கும் விற்றவர்க்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டக்கூடிய ஆவணம் ஆகியவைகளோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று எழுதி வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆதாரங்களோடு அவர்கள் விண்ணப்பம் செய்வார்களானால், அதன் பேரில் 10 நாட்களுக்குள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கூட்டுறவு வங்கிகளில் கடன் வாங்கச் செல்பவர்களானாலும், சிறு தொழில் தொடங்கக் கடன் வாங்கச் செல்பவர்களானாலும் அவர்கள் மாதக் கணக்கிலே நடந்து, நடந்து அலைகின்றநிலை மாற இந்த அரசானது அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எந்த ஒரு அதிகாரியிடமும் 3 நாட்களுக்குமேல் கோப்புகள் தங்கக் கூடாது (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த ஆணை அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களுக்கும் பொருந்தும் (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அமைச்சர்கள் பொதுமக்கள் பிரச்சினைக்காக வெளியூர் சென்றிருப்பார்களேயானால் 5 நாட்களுக்குள் கோப்புகளை கையெழுத்திட்டு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இத்தகைய ஆணைகள் அல்ல. அன்பு வேண்டுகோள்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகளுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1-30)

அடுத்து இங்கே ஒரு கருத்து அடிக்கடி சொல்லப்பட்டது. அதாவது நம்முடைய அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் பேசும்போது 'எம்.ஜி.ஆரை. மறைக்கப் பார்க்கிறீர்கள்—அவருடைய திட்டங்களை ஒழிக்கப் பார்க்கிறீர்கள்' என்று சென்னார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும்—காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தாலும் கூட நடுநிலையோடு சிந்திக்கக் கூடியவர் இலக்கியச் செல்வர்—அவருக்குத் தெரியும்—இன்றைக்குக் காலையில் கூட நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் சட்ட முன்வடிவின் தலைப்பே 'டாக்டர்

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்'' தான். எனவே, மறைக்கப்படவில்லை. கடந்த காலத்தில் பெயர்கள் மறைக்கப் பட்டிருக்கலாம். ஆனால், இப்போது இல்லை. அவர்கள் இப்படிப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் ஒரு ஆதாரத் தைக் கொண்டு வந்தேன்.

இது “பேரறிஞர் அண்ணா பவளவிழா மலர்” (விழா மலரைக் காட்டி) இதை வெளியிட்டவர்—மலர் தயாரித்தவர் — அருமை நண்பர்—அமைச்சராக இருந்த திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள். இந்த மலரில் ஒரு படம் இருக்கிறது. அருமை அண்ணா மறைவதற்கு முன்பு பொங்கல் நாளில் கலைவாணருடைய சிலையை அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். இதில் என்ன ஒரு பொருத்தம் என்றால்—என்.எஸ்.கே. அவர்கள் மறைவதற்குமுன்பு அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்தார். அடுத்த வாரம் அவர் மறைந்துவிட்டார். அதைப் போலவே கலைவாணர் சிலையை அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைத்தார். சில நாட்களுக்கெல்லாம் அவர் மறைந்துவிடுகிறார். அந்த பொருத்தத்தைக் காட்ட அந்தப் படம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைத்த கலைவாணர் சிலை திறப்பு விழாவுக்கு தலைமை வகித்தவன் நான். இந்த மலரிலே அந்தப் படம் வந்திருக்கிறது. நான் தலைமை வகித்த போது எடுத்த படம் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. இதில் அண்ணா நடுவில் நிற்கிறார். பக்கத்தில் நான் நிற்கிறேன். இன்னொரு பக்கத்தில் திரு. வாசன் நிற்கிறார். இன்னொரு பக்கத்தில் நடிகர் திலீப்குமார் நிற்கிறார். திலீப்குமாருக்கு அருகாமையிலே என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். நிற்கிறார். தலைமை வகித்தவன் என்ற முறையில் அண்ணாவுக்கு அருகே நான் நிற்கிறேன், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரான நான் நிற்கிறேன் அது பத்திரிகைகளிலெல்லாம் வெளிவந்த படம். ஆனால் அந்த மலரில் அந்தப் படத்தை வெளியிடும்போது என் படத்தை அப்படியே வெட்டி எடுத்துவிட்டு திலீப்குமாருக்குப் பக்கத்தில் நிற்கிற அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். படத்தை எடுத்து என் படத்திற்கு மேலாக வைத்து ஒரு மலரே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குறுகிய நோக்கம் தி.மு.க.வுக்கு உண்டா என்பதை தயவுசெய்து நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவே, பெருந்தன்மையோடும், பரந்த மனப்பான்மையோடும்—யாராக இருந்தாலும்—எவ்வளவு கருத்து மாறுபாடுகளுக்கு மாச்சர்யங்களுக்கு இடையிலேயும் மற்றவர்களை மதிக்கக் கற்றிருப்பவர்கள் தான் நாங்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் எத்தனையோ கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்திருக்கலாம். காரசாரமாகக் கூட விவாதித்துக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால்,

[1989 மே 5]

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பழைய காலத்துப் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினைக்குரிய படத்தை உண்டாக்கியவர் மரியாதைக்குரிய திரு. பண்ணுட்டியார். நீங்கள் அவரிடம் கேட்டால் உண்மை தெரியும். எங்களுக்கு அந்த நிகழ்ச்சி பற்றித் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் நாங்கள் உங்களோடு வாதிடத் தயாராக இருப்போம். தெரியாத நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நாங்கள் வாதாடத் தயாராக இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பார்ப்பதற்காகத் தான் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றி. அவர் அமைச்சராக இருந்தபோது எப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறாது. என்னதான் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் 40 ஆண்டுக் காலம் நானும் எம்.ஜி. ஆரும் பழகியவர்கள். நீங்களெல்லாம் கூட புதியவர்கள் அவருக்கு. நானும் அவரும் பழகிய அளவுக்கு யாரும் பழகி இருக்க முடியாது—இன்றைக்கு அவரோடு—அவரது கட்சியை நடத்துகிறவர்களும் சரி மற்றவர்களும் சரி—யாரும் அந்த அளவுக்குப் பழகி இருக்க முடியாது. எனவே, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி வேறு இது—வேறு நேற்றைக்குக்கூட நாவலர் அவர்களுக்கு நானே டெலிபோன் செய்தேன்—இன்றைக்கு வர வேண்டுமென்று. பெங்களூருக்கு ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஒத்துக் கொண்டு விட்டேனையா—ஆகவே வர இயலவில்லை—வாழ்த்து அனுப்புகிறேன் என்று நேற்றைக்குக் கூட சொன்னார். இன்றைக்குப் பொன் விழா. நீங்களெல்லாம் வருவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். உங்களாலே வர இயலவில்லை. உங்கள் கட்சியினுடைய பொருளாளர் திரு. மாதவன் அவர்களே கூட சபாநாயகருக்குக் கடிதம் எழுதினார், கட்டாயமாக வருகிறேன் என்று. இப்போது அவராலே வர முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், பெருந்தன்மை, பரந்த மனப்பான்மை இவைகளெல்லாம் ஒருவழியாக இருந்துவிடக் கூடாது. இரண்டு வழியாக இருந்தால் தமிழ்நாட்டினுடைய அரசியல் பண்பாடு மேலும் மேலும் நிலைப்பதற்கு வழி உண்டு என்பதை எடுத்துச் சொல்லி ஒரு கோரிக்கையைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எம்.ஜி.ஆர். சொன்னதையெல்லாம் மாற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். இல்லையென்பதற்கு ஒரு அடையாளமாக—அவர் ஏற்கெனவே வடாற்காடு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியைப் பிரித்து 'சம்புவராயர் மாவட்டம்' என்று பெயர் வைப்ப

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தாகச் சொல்லியிருந்தார். அதை அப்படியே இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, திருவண்ணாமலையைத் தலைநகராகக் கொண்ட பகுதிக்கு “திருவண்ணாமலை—சம்புவராயர் மாவட்டம்” என்று பெயர் சூட்டுகிறது. வேலூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட பகுதிக்கு “வேலூர்—அம்பேத்கார் மாவட்டம்” என்று பெயர் சூட்டுகிறது என்று தெரிவித்து. இந்த அளவில் அமைகிறேன்—நன்றி—வணக்கம்

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். நான் விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய வேண்டுகோளாக நான் தெரிவித்தது இங்கு நடைபெற்று இருக்கிற அக்கிரமத்தை, ஜனநாயகத்தின் பேராலே நீங்கள் பரிசீலித்து ஒரு நடவடிக்கை எடுத்து விசாரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, நிச்சயமாக இன்றைக்கு விழாவிடே கலந்துகொள்ளக் கூடாது; விழாவைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதல்ல. ஆனால், நீங்கள் கடந்த காலத்தில் எந்த விழாவுக்கும் வரவில்லை. ஆனால் நான் அதைக் குற்றச் சாட்டாக இன்றைக்குச் சொல்ல மாட்டேன். நாங்கள் இன்றைக்கு வரவில்லை என்பதற்குக் காரணம் நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றோம்; பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் நாங்கள் கேட்டு இருக்கிறோமே தவிர வேறல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கடந்த காலத்தில் விழாவுக்கு வரவில்லை என்றால் எந்த விழாவுக்கும் நான் முறையாக அழைக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் வரவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இதிலே நான் கொஞ்சம் மாறுபடுகிறேன். புரட்சித் தலைவரவர்கள் காலத்திலே கலைஞர் அவர்கள் வர வேண்டுமென்று எத்தனையோ தடவை பல்வேறு வகையிலே அவர் முயற்சித்தார். அவர் எவ்வளவு விரும்பினார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நானே பல தடவை அவரிடத்திலே பேசி இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற பிரச்சினை முழுவதுமாக நாம் விவாதிக்க முடியாது. என்றாலும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, இன்றைக்கு இருக்கிற எங்களுடைய நிலைமைகளை நான் சொல்லி இருக்கிறேன்; அதற்கு நீங்கள் ஒரு தீர்வு கண்டு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய வேண்டுகோள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று மாவட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு இருப்பதும், அந்த மாவட்டங்களுக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டு இருப்பதும் மிகுந்த வரவேற்பைத் தருகின்ற ஒன்று; மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு